

Embedsmænd, som han i Tanke om, at nu skulde det udføres eller bibeholdes, og at han da blev gjort opmærksom paa, at det var kun et lille Procentantal af Embedsmænd, som der var Spørgsmaal om. Jeg husker godt den varme Debat, vi førte om den Sag, og efter min Mening er det ærede Medlem kommet noget for sent med at vise sin Kjerlighed til Bygprincipet. Den skulde han være kommen med efter Krigen i 1864. Naar det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) siger, at „man“ havde staaet bedre, hvis vi havde haft Bygprincipet, har han ganske Ret, naar han ved „man“ forstaar sig og sine Meningsfæller. For hans Betragtning af Forholdene vilde „man“ have staaet bedre, men jeg tror ikke, at Statskassen vilde have staaet bedre, eller at det havde været Tilfældet overfor den Betragtning, der seirde i den Sag. Jeg maa altsaa ifølge min Betragtning sige, at „man“ ikke havde staaet bedre. Forhandlingerne her om Lønningstillæg kan jo være uhyggelig for Nogle, hyggelig for Andre. Det er ikke sagt, at den er saa unyttig endda med Hensyn til Realiteten af Sagen eller med Hensyn til den politiske Betydning, den kan have. Derom kunne Meningerne i alt Fald være forskjellige. Til min ærede Ven for Odense Amts 7de Valgkreds (S. Madsen) skal jeg gjøre et Par Bemærkninger. Det forekommer mig, at det Sidste, han sagde, var ikke ganske logisk, naar han næmlig mener, at det er det samme at fastholde et Standpunkt som at fravige det. Mine Forslag ifjor, som han omtalte, gif ud paa at fastholde et Standpunkt, og det forvejler det ærede Medlem med at fravige et Standpunkt. Imidlertid skal jeg yde ham megen Anerkjendelse for den Maade, hvorpaa han omtalte Finantsudvalgets Hvertals Stilling til det meget omstridte Spørgsmaal. Han siger, at det er logisk af Hvertallet at stille sig, som det har gjort, og at det var ubilligt, at man ifjor ikke lod de enkelte Embeder komme ind under vor Regel. Konsekventen er altsaa, at det ogsaa er billigt, saaledes som Hvertallet nu stiller sig. Det ærede Medlem erkjender altsaa, at Hvertallet i Finantsudvalget stiller sig billigt og logisk, men derfor vil det ærede Medlem ikke følge os, men har stillet et Ændringsforslag, hvorved han vil forhindre Thinget i at følge os. Jeg takker ham for hans Udtalelse om Hvertallet. Større Ros venter jeg ikke af Nogen, endfige af dem, der stille Ændringsforslag mod Hvertallets Stilling, som jeg har at forsvare som Drdsfører.

Winther: Jeg vil kun bemærke til det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg), at den Fremstilling, han gav af min Stilling, er lige saa gal som mange af de Fremstillinger, han i Dørigt har givet af mine Forhold her i Salen, hvorfor jeg protesterer imod, at den skulde være rigtig.

Drdsføreren (Berg): Jeg vil bede min ærede Gjenbo (Winther) om at tilgive mig, at jeg betragter denne Erklæring som en velvillig Ros over min Evne til at dømme rigtigt; thi naar han mener, at det er lige saa galt, som mine tidligere Meddelelser, vil det sige, at det er rigtigt, hvis min Bedømmelse her er rigtig. Kan det ærede Medlem negte, at da vi fik Forhandlingen om Bygprinciper, vare Lønninger for den største Del af vore Embedsætater fastsatte, uden at være anlagte efter Bygprincipet? Kan det ærede Medlem bevise, at denne min Udtalelse er urigtig, har han Ret, hvis ikke, er min Bedømmelse af dette Forhold og Bygprincipets Tilhængeres Stilling dengang rigtig.

Winther: Jeg vil virkelig ikke opholde Thinget længere, men jeg protesterer imod dette. Der vil formodentlig gives en anden Leilighed, hvor jeg skal vise, at der ikke er større Inkonsekvens i at lade to Lønningssmaader bestaa i en længere Tid i Fremtiden, end der har været i Fortiden, naar man ikke har Magt til at forandre dem.

Lange: Over for den ærede Drdsfører skal jeg kun tillade mig at gjøre en Bemærkning, for saa vidt han før udtalte, at det var en Sukkommelsesfeil fra min Side, naar jeg skulde have sagt, at, fordi man fik Lønningstillægene paa Finantsloven ifjor, gave vi efter med Hensyn til Realiteten. Dette har jeg ikke sagt saa aldeles ubetinget, som den ærede Drdsfører fremsatte det. Jeg sagde først, og det har jeg udtalt to Gange, at det var den vanskelige Situation ved Samlingens Slutning, som gjorde, at jeg stemte for Forhøielsen af Lønningstillæget; ganske vist, det skal jeg indrømme, men det er ogsaa noget Andet, end hvad den ærede Drdsfører udtalte — det Tilfælde, at Lønningstillæget kom ind paa Finantsloven, og at Landsathinget og den anden Side af dette Thing gif ind paa, at det kom til at staa paa Finantsloven, gjorde, at jeg paa min Side af Hensyn til den politiske Stilling bedre kunde give noget efter i Realiteten med Hensyn til dette Spørgsmaal, end jeg kunde have gjort, hvis dette ikke havde været Tilfældet. Men dette er ikke det Samme som det, det ærede Medlem vilde lægge mig i Munden, at jeg skulde have sagt, at det, at Lønningstillæget kom ind paa Finantsloven, ene var Skyld i, at jeg kunde stemme for dets Forhøielse.

Sindenburg: Jeg ønskede at motivere, hvorfor jeg stemmer med Udvalgets Mindretal. Jeg mener, at det for det Første er billigt, at der gives de omhandlede Embedsmænd dette Tillæg, men dernæst, at det ret beset ogsaa er god Økonomi. Jeg erkjender, at det er en Opgave for Staten at løse at faae Embedsværket, Embedsgjæringen ud-